

[Indenrigsministeren]

sammenhængen i den samlede politik over for udlændinge.

Fru Birte Weiss var inde på, at det havde taget lang tid at få et egentligt udspil om lovgivning omkring indvandreres vilkår i Danmark, og spurgte, hvornår der skete noget. Vi afgav den forrige redegørelse fra regeringen i september 1990. Indholdet i den forrige redegørelse om indvandreres vilkår i Danmark var, at der ikke krævedes ny lovgivning, altså en ny hjemmel, for at gennemføre de forslag, der var indeholdt i redegørelsen.

Det kunne måske overraske, hvis ikke man tog udgangspunkt i det, som fru Mimi Jakobsen tog udgangspunkt i, nemlig spørgsmålet: Skal vi overhovedet have en indvandrerpolitik? Mit svar er principielt nej, og det er det, der er hovedlinjen i regeringens redegørelse: Vi skal behandle alle med lovligt ophold i Danmark lige. Jeg mener, det er den fornemste form for indvandrerpolitik, at man har samme rettigheder, når man har lovligt ophold her i landet, uanset om man er danskfødt eller er kommet til udefra. Det er det bærende princip.

Fru Mimi Jakobsen spurgte i samme forbindelse, om ikke der er lidt betonagtigt over redegørelsen, så man kunne få en fornemmelse af, at vi sidder med løsningen på alle spørgsmål. Dertil vil jeg sige, at det gør vi lige præcis ikke, for jeg er enig i, at det at behandle lige ikke betyder, at man skal behandle alle ens, det betyder, at man skal behandle alle med samme problemer ens, eller måske, at de skal have samme tilbud om at få afhjulpet deres problemer som alle andre. Det er altså et mangfold af tilbud, der er tale om.

Hvis man mener, at vi i Danmark ikke har en samlet indvandrerpolitik, må påstanden også være, at vi ikke har en samlet politik for danskerne; det mener jeg vi har, og det mener jeg at dette Folketing gennem lovgivning har sikret gennem tiderne.

Derfor er det også principielt vigtigt for regeringen at slå fast, at de myndigheder, der behandler indvandreres vilkår og giver indvandrere tilbud, skal være de samme myndigheder, som giver tilbud til herboende danskere. Det betyder, når vi taler om sprogundervisning og om vilkår i øvrigt i lokalsamfundet, at det principielt er kommunen, der har hovedansvaret for en vellykket integration.

Jeg vil gerne sige, at jeg egentlig ikke selv bryder mig om ordet integration, jeg kan bedre lide begrebet, at man skal blive selvhjulpne, for formålet med det hele må være, at man bliver sat i stand til at klare sig selv på egne præmisser i det land, man har valgt at bosætte sig i.

Til fru Birte Weiss' betragtninger om, at nu måtte vi have mod til at lovgive, har jeg fremført som regeringens synspunkt, at vi har de lovregler, der gælder for alle andre, men der er selvfølgelig delområder, hvor der er specielle hensyn at tage til folk, der kommer udefra, fordi der er nogle problemer, som naturligt hører til det at komme udefra. Men jeg vil godt nævne, at der er en del af redegørelsen, som jeg ikke vil kommentere herfra, nemlig udlændingeloven. Det vil justitsministeren efterfølgende tage op under behandlingen af udlændingeloven, så det vil jeg helt forbigå. Hvad der indtil nu er sagt fra talerstolen om regeringens lovforslag om ændring af udlændingeloven, tager justitsministeren sig af efterfølgende.

Fru Birte Weiss talte også om mod til at lovgive om bedre udligning, men det gennemførte vi jo i 1989. I 1988 gennemførte vi en de facto-undersøgelse af udgifter i kommunerne og især i de kommuner, der havde mange indvandrere og flygtninge. Man spurgte om, hvilke udgifter man havde, der kunne henføres til indvandrere og flygtninge, og det var uanset om der var tale om børnepasning, undervisning i sprog, anden form for undervisning, fritidstilbud i almindelighed eller ældreomsorg. Det talmateriale, som ministeriet kom i besiddelse af, dannede baggrund for de beløb, der i dag rent faktisk udlignes mellem kommunerne.

De tilskud, som man giver til kommuner med mange indvandrere, er beløb, der betales fra kommuner med relativt få indvandrere. Beløbene fra 1988 er i mellemtiden blevet opreguleret til nutidsværdi. Jeg vil også gerne sige, at ministeriet følger udviklingen i udgiftsbehovstallene meget tæt, men min påstand er altså, at vi i dag har en totaludligning af udgifter i forbindelse med flygtninge og indvandrere.

Endelig vil jeg sige til fru Birte Weiss, at vi meget gerne vil lovgive om modersmål, for vi mener i regeringen, som også andre ordførere har været inde på, at det væsentlige er, at man kan tale dansk, hvis man skal være selvhjulpne i Danmark. Derfor ønsker vi, at de ressourcer,